

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds.

Fremsat den 28. januar 1975 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 627 af 30. november 1973, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2*, ændres: „1.200 kr.“ til: „1.800 kr.“.
2. I § 4, *stk. 1*, ændres „20 pct.“ til: „25 pct.“.
3. § 6, *stk. 1*, affattes således:
„En henlæggelse til investeringsfond kan

benyttes fra og med det indkomstår, der følger efter henlæggelsesåret.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 1975.

Stk. 2. § 1, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 1974.

Stk. 3. § 1, nr. 3, anvendes på henlæggel- ser for henlæggelsesåret 1974 og senere år.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 3. december 1974 fremsatte regeringen en række lovforslag, der tilsammen udgjorde en hel- hedsplan til afhjælpning af den øjeblikkelige øko- nomiske krise, landet befinder sig i. Det her forelig- gende lovforslag er en uændret genfremsættelse af det forslag til lov om ændring af lov om investerings- fonds, som var en del af regeringens helhedsplan.

Lovforslaget går i første række ud på *udvidelse af adgangen til at foretage henlæggelse til investeringsfond*. Efter forslaget skal der således kunne henlægges 25 pct. (mod hidtil 20 pct.) af virksomhedens overskud. Endvidere stilles der forslag om, at investerings- fondshenlæggelser skal kunne *benyttes til forlods af- skrivning allerede i det indkomstår, der følger umid- delbart efter henlæggelsesåret (§ 1, nr. 3)*.

Endelig indeholder forslaget en konsekvensæn- dring (§ 1, nr. 1) som følge af det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af afskrivningsloven.

Reglerne om henlæggelser til investeringsfonds, der har været gældende siden skatteåret 1958-59, findes i lovebekendtgørelse nr. 627 af 30. november 1973. De seneste ændringer i loven er sket ved lov nr. 184 af 30. marts 1973, der er således omtalt i Folketingstidende 1972-73:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A.....	2081
Fremsættelsen.....	1113
1. behandling.....	1490
Betænkning, tillæg B.....	819
2. behandling.....	4945
3. behandling.....	5050
Loven som vedtaget, tillæg C.....	1201

Ordningen går i korte træk ud på, at erhvervs- drivende skatteydere for et givet indkomstår (hen- læggelsesåret) kan henlægge et beløb svarende til 20 pct. af overskuddet ved selvstændig erhvervsvirk-

somhed (opgjort uden hensyntagen til rente- og udbytteindtægter og renteudgifter). Henlæggelsen kan fradrages ved indkomstopgørelsen for henlæggelsesåret, forudsat at skatteyderen efter udløbet af dette, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret, indsætter et beløb af samme størrelse som henlæggelsen (for regnskabsførende dog kun 50 pct. af denne) på en spærret konto. Henlæggelsen kan i et senere indkomstår anvendes til forlods afskrivning på nyanskaffede driftsmidler. Forlods afskrivning kan ikke fradrages i indkomsten for anskaffelsesåret (den er jo allerede fratrukket i henlæggelsesåret) og medfører, at afskrivningerne på det pågældende driftsmiddel formindskes eller helt bortfalder. Det, der opnås ved at benytte reglerne om investeringsfonds, er således en forudgående afskrivning, idet afskrivningen finder sted inden anskaffelsen af afskrivningsobjektet.

Den foran omtalte grænse for henlæggelsen var oprindeligt 15 pct., men blev med virkning fra og med skatteåret 1966-67 forhøjet til 20 pct. Det skete ved lov nr. 223 af 4. juni 1965, der er således omtalt i Folketingstidende 1964-65:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A.....	2409
Fremsættelsen.....	5033
1. behandling.....	5427
2. behandling.....	5565
3. behandling.....	5792
Loven som vedtaget, tillæg C.....	607

I bemærkningerne til det oprindelige lovforslag om investeringsfondshenlæggelser, der blev fremsat den 27. marts 1957, er det bl. a. udtalt, at sådanne henlæggelser kan ses som et alternativ til en afskrivningsordning, hvorefter skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af genanskaffelsesprisen. 120 pct.-reglen i afskrivningsforslaget har samme formål. Det fremhæves, at en almindelig adgang til skattefrit at henlægge en del af overskuddet til investeringsfonds vil bidrage til samfundsøkonomisk bedre investeringer i erhvervslivet. Det forklares med, at henlæggelsesordningen vil formindskes tilskyndelsen til at fremskynde nyanskaffelser af rent skattemæssige hensyn.

Der må i de kommende år regnes med fortsat stærke prisstigninger også på driftsmidler, og bl. a. det ved fremsættelsen af det oprindelige lovforslag anførte om henlæggelsesordningen som et alternativ afskrivning på genanskaffelsespriser taler for, at grænsen for henlæggelsens størrelse nu forhøjes. Man har fundet det rimeligt at foreslå grænsen forhøjet til 25 pct.

De provenumæssige virkninger heraf kan kun be-

dømmes rent skønsmæssigt. I skatteåret 1973-74 var selskabernes henlæggelser ca. 525 mill. kr. Derimod foreligger der ingen opgørelse over, hvor meget skattepligtige personer har henlagt i årene efter kildeskattens indførelse. På denne baggrund kan de samlede henlæggelser hos personer og selskaber i indkomståret 1974 anslås til et beløb af en størrelsesorden på 1.200-1.400 mill. kr., dersom de gældende regler ikke ændres.

En forhøjelse af henlæggelsesprocenten fra 20 til 25 vil næppe medføre nogen større udvidelse i antallet af skatteydere, der benytter sig af investeringsfondsordningen. Derimod må det antages, at forholdsvis mange af de skatteydere, der i forvejen benytter ordningen, vil forøge deres henlæggelser, dersom henlæggelsesprocenten forhøjes.

Rent skønsmæssigt kan det anslås, at en forhøjelse af henlæggelsesprocenten til 25 vil forøge de samlede henlæggelser med omkring 200 mill. kr. Det deraf følgende provenutab kan anslås til omkring 80 mill. kr., hvoraf statens andel kan anslås til ca. 55 mill. kr. og kommunernes andel til ca. 25 mill. kr.

Forslagets gennemførelse skønnes ikke at medføre øgede administrationsomkostninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Efter de gældende regler kan henlæggelse til investeringsfond ikke benyttes til forlods afskrivninger på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, hvis anskaffelsespris er 1.200 kr. eller derunder. Denne grænse foreslås nu ændret til 1.800 kr. Beløbsændringen svarer til den ændring, der i det samtidig fremsatte forslag om ændring i afskrivningsloven er foreslået i denne lovs § 3, stk. 2, med hensyn til beløbsgrænsen for „små-aktiver“, hvis anskaffelsessum kan fradrages fuldt ud i anskaffelsesåret.

Til § 1, nr. 3.

Efter de gældende regler kan en henlæggelse til investeringsfond ikke benyttes til forlods afskrivning, før der er forløbet et år fra det tidspunkt, hvor investeringsfondskud har fundet sted. Dette indskud skal foretages i året efter henlæggelsesåret og inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret. En henlæggelse for henlæggelsesåret 1974 vil derfor tidligst kunne frigives og benyttes til forlods afskrivning for indkomståret 1976.

Efter forslaget skal henlæggelsen til investeringsfond kunne benyttes til forlods afskrivning allerede for det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret.

Forslaget skal efter § 2, stk. 3, gælde for henlæggelser for henlæggelsesåret 1974 og senere år. Det betyder, at en henlæggelse for 1974 vil kunne frigives og benyttes allerede i indkomståret 1975. Forslaget skulle således kunne indebære *en tilskyndelse til øgede investeringer i 1975*.

Den foreslåede ændring af reglerne om, hvornår investeringsfondshenlæggelsen tidligst skal kunne benyttes, bringer iverigt investeringsfondsreglerne på linie med reglerne om indskud på etableringskonto. Efter etableringskontoloven kan frigivelse af indskud på etableringskonto ske i det indkomstår, der følger umiddelbart efter det indkomstår, for hvilket man får fradrag for indskuddet.

Til § 2.

Efter forslaget skal den nye henlæggelsesprocent på 25 have virkning for henlæggelser for 1974 (der ifølge lovens § 5, stk. 1, skal foretages inden den 15. februar 1975) og senere år, jfr. § 2, stk. 2.

De nye regler om det tidligste tidspunkt for benyttelse af en investeringsfondshenlæggelse skal efter forslaget anvendes på henlæggelser for henlæggelsesåret 1974 og senere år, jfr. § 2, stk. 3. Det betyder, at en henlæggelse for 1974 vil kunne benyttes til forlods afskrivning allerede for indkomståret 1975.

Ændringen i § 1, nr. 1, skal ligesom ændringen i afskrivningsloven have virkning fra og med indkomståret 1975, jfr. § 2, stk. 1.